

ga n̄ej notne a třebne, ab pſchafšał, kāku wēru
won ma, abo fu potrej zerkwi won ſe žaržh, —
won ma tu nejstarſchu pſchawu wēru; ta wēr-
noſež jo we n̄om a to nimirne žhivene pſchi n̄om
býdlez.

Gaž th we takem bratschojſtive, we takem nu-
tſchikownem ſwěſtku ſ'thm Wimožnikom ſtojſch a južo
tu ſbožnoſež hužhwafch, doku!ž Togo maſch: že
ga th kſchel hysch? teke ta ſmiersch iiamžo naſ roſ-
dželisch! To jo ta huſcha mudroſež, Togo poſnaſch,
a to tak, až Togo ſapſchinnejojſch, ſe na Nogo po-
wiſniosch a niedajojſch ſe wot Nogo wotryſch. My
ſm̄y jaden duč ſ'Nim. My možom̄y Togo ho-
pſchiniesch a hobojmiesch noz a žeň, južo how we
tom zaſnem žhivenu. Zuž Tesus jo, tam jo tek ta
ſbožnoſež, a joli Won pſchi naſ, ga ſm̄y ſ'Nim
ſbožne, dasch teke býdlimy, žež kuli býlo. Dasch
ſm̄y how abo tam, na ſejmi a ſpod teju ſejmu,
abo na ſebju, ſmyli we Nom, ga ſm̄y ſbožne.
Na tom domě abo tej wjažh, na tom měſcze abo
tej ſy to nelažh. Toli Won jano nam bliſko, joli
Won jano pſchi naſ, hobchadali Won jan ſ'namí
tak dlujko až ſchělo a duſcha ſe želitej, ga ſm̄y
ſchuderkano doma! To te duſche, kenž ſomu wérne
ſu, kótrychž nejwětscha nažeje a nejdlymischy troscht
jo to, až nejſu žedně daloko wot Togo wér-
neje hutſchobh, te maju ſebjo a paradiſ, dasch
ſu, žež kſchě. Lěz teke kužda wot togo Wimožnika
hobgniažona duſcha pſcheze huſnajo a zujo, kāk chuda
a braſchna a rhyjna wona jo, glich wona wě, až
jo ſwěſana ſ'Nim a možo k'Nomu ſtupiſch, gaž zo.
Na tom jo jadno wérne gole Bože k'poſnaſchu, a